

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

**про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційною скаргою Стельмашенка Павла Дмитровича
щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої
статті 461 Кримінального процесуального кодексу України**

Київ
23 липня 2025 року
№ 81-2(I)/2025

Справа № 3-66/2025(135/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стельмашенка Павла Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 461 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Стельмашенко П.Д. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 8, частинам першій, другій статті 29, частині першій статті 55, статті 59, частинам другій, третій статті 63 Конституції України (конституційність)

частину першу статті 461 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою заяву про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами може бути подано протягом трьох місяців після того, як особа, яка звертається до суду, дізналася або могла дізнатися про ці обставини.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Черкаський обласний суд вироком від 19 грудня 1997 року засудив Стельмашенка П.Д. до покарання у виді смертної кари – розстрілу, з конфіскацією майна. Пізніше цей суд постановою від 1 червня 2000 року, залишеною без змін ухвалою Верховного Суду України від 10 жовтня 2000 року, пом'якшив Стельмашенку П.Д. покарання, замінивши його на довічне позбавлення волі з конфіскацією майна.

Стельмашенко П.Д. у 2025 році звернувся до Верховного Суду із заявою про перегляд ухвали Верховного Суду України від 10 жовтня 2000 року за нововиявленими обставинами.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 7 квітня 2025 року повернув заяву Стельмашенку П.Д. з огляду на те, що вона не містить доводів про наявність нововиявлених обставин, зазначених у частині другій статті 459 Кодексу, які не були та не могли бути відомі суду і заявнику під час розгляду кримінальної справи Верховним Судом України. Крім того, Верховний Суд зазначив, що обставини, які Стельмашенко П.Д. вважає нововиявленими, були відомі йому раніше, про що свідчать його попередні заяви про перегляд за нововиявленими обставинами ухвали Верховного Суду України від 10 жовтня 2000 року, з якими він звертався до Верховного Суду.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що оспорюване положення Кодексу є, зокрема, таким, що порушує принцип верховенства права, звужує право на свободу та особисту недоторканність.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Основним Законом України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, зокрема, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що вона є необґрунтованою, оскільки Стельмашенко П.Д., стверджуючи про невідповідність частини першої статті 461 Кодексу Конституції України, некоректно наводить зміст оспорюваного положення Кодексу, а саме вибірково зазначає лише його частину щодо тримісячного строку для подання заяви за нововиявленими обставинами, але не враховує, що цей строк рахується з моменту, коли особа дізналася або могла дізнатися про нововиявлені обставини.

З огляду на те, що конституційна скарга є необґрунтованою, а також, що автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, є підстава для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Стельмашенка Павла Дмитровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 461 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**